

PRZYRODZENNO (2) *av*

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w przyrodzenie oraz w -o).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów) s.v. przyrodzony.

1. *Tak samo pod względem pochodzenia (o Duchu Św. mającym naturę tożsamą z Bogiem Ojcem i Synem Bożym) (2) :*

Zwrot: »[z czego] przyrodzenno pochodzić« (1): Nie ieft/ powiada/ od fynowłkiey iftności Duch oddalony/ ále zniey przyrodzenno pochodzi. SkarJedn 280.

Szereg: »przyrodzenno i jednoistotno« (1): tak ćwierdzim/ wedle S. pińmá y oycow S. [...]: iŃz Syn Boży ták iáko oćiec przyrodzenno y zoycem iednoifotno Duchá S. ma SkarJedn 276.

2. *[Rzeczywiście, naprawdę, istotnie (o obecności Chrystusa w eucharystii): Ten [Jezus Chrystus] przyrodzenno w nas mieřzka/ ktory przyrodzenie ćiałá nářzego/ nie rozdzielnie/ ftawřzy fię ćzłowiekiem/ ná fię przyiáł SkarŻyw 49 (Linde s.v. przyrodzony).*

W połączeniu szeregowym: O przenachwálebnieyřzym Sákrámenćie ták trzymał/ iřz w nim ieft żywe y przyrodzone ćiało Páná y Bogá nářzego Ieżufa [!] Chryřtufa: á pożywáiąc go/ prawie y przyrodzenno/ y rzeczywiście go pożywamy SkarŻyw 49 (Linde s.v. przyrodzony).]

Synonimy: istotnie, iřcie, niewátpliwie, pewnie, rzeczywiście, wlářnie.